

Roodkapje

Er was eens een klein, lief meisje. Op een dag zei haar moeder: “Roodkapje, hier is een koek en een fles wijn, die je naar grootmoeder moet brengen. Ze is ziek en zwak en ze zal hier blij mee zijn.” Met het mandje met geschenken aan haar arm vertrok Roodkapje door het bos naar haar grootmoeder.

In het bos ontmoet zij plots een wolf!
“Waar moet jij zo vroeg naar toe?”, vroeg de wolf. “Naar grootmoeder”, antwoordde Roodkapje. “Wat heb je daar in dat mandje?” wilde de wolf weten. “Koek en wijn, en dat alles is voor mijn grootmoeder” zei het meisje. “Roodkapje, waar woont je grootmoeder eigenlijk?” vroeg de wolf nieuwsgierig. “Onder de 3 grote eiken, daar staat haar huis,” zei Roodkapje. Na een tijdje zei de wolf tegen haar “Kijk toch naar al die mooie bloemen, zou je er geen voor je grootmoeder plukken?” Dat vond ze een goed idee. Ze plukte prachtige bloemen.

De wolf ging intussen door naar grootmoeders huisje. Toen hij merkte dat het oudje alleen was, klopte hij aan. “Wie is daar?” vroeg grootmoeder. “Ik ben het, Roodkapje! Ik heb koek en wijn voor u, doe maar gauw open!” “De deur is niet op slot”, riep grootmoeder, “ik ben te zwak om zelf open te doen.”

De wolf gooide de deur open, stapte recht op het bed van de grootmoeder af, pakte de verschrikte vrouw beet en verslond haar met huid en haar. Toen trok hij haar kleren aan, zette haar slaapmuts op en ging in haar bed liggen. Plots merkte Roodkapje dat het al laat was, ze liep naar het huis van haar grootmoeder. Ze vond het vreemd dat de deur open stond. Ze liep naar het bed: daar lag grootmoeder.

